

[Fogh Rasmussen]

med dette forslag om regler for en uddannelsesopsparing, en præmieret uddannelsesopsparing.

Så siger fru Lissa Mathiasen, at alle disse forslag om præmiering af opsparing bare betyder, at de mennesker, der har råd til det, flytter opsparingen fra én konto over til en anden. Jeg ved nu ikke, i hvilket omfang det vil blive tilfældet, men skulle man antage, at det blev tilfældet i et vist omfang, ville det i hvert fald indebære, at opsparingen nu blev flyttet over til nogle stærkt formålsbestemte og bundne konti, hvorfra det ikke var muligt at frigøre dem til privat forbrug, og derved ville et sigte, som ligger i pakken, alligevel blive tilgodeset.

Fru Lissa Mathiasen siger endelig, at i disse 2 forslag om uddannelsesopsparing og boligsparekontrakter sammenholdt med skatteministerens forslag ligger der en firdobbelt præmiering af privat opsparing. Ja, det er der ingen grund til at se væk fra at der gør, men det er faktisk også meningen. Meningen er, at der her holdes en gulerod frem, som skal anspore til en større privat opsparing og dermed til en dæmpning af forbruget. Det er sigtet med pakken, derfor er der ingen grund til at skjule, at det netop er fordelene ved den.

Ruth Olsen (SF):

SF er da enig i, at opsparingen bør øges, og vi har vores forslag til, hvordan det skal gøres. Vi mener, det skal ske dér, hvor værdierne skabes, altså via ØD, sådan at ejendomsretten til formuerne bliver demokratisk. Men selv i den aktuelle situation og på de nuværende præmisser ville vores bekymring over, at den almindelige opsparing er faldet i de senere år, have fået os til at undersøge nærmere, hvorfor den er faldet og i hvilke grupper, for at kunne sætte meget mere målbevidst ind.

Disse opsparingsforslag forekommer fuldstændig uigennemtænkte, bureaukratiserende og meget asociale. Det er noget i retning af, at de, der har i forvejen, de skal mere gives, mens de, der ikke har noget, skal snydes endnu en gang, og det tidspunkt, da der skal øses statspenge ud, kommer tidligst om 3 år. Det er, når denne regering selvfølgelig er gået af og har overladt til andre at rage de kastanier ud af ilden. Det er jo bare at skub-

be problemet lidt ud i fremtiden for at klare nogle skær her og nu.

Når almindelige folk ikke mere sparer op i så høj grad som før, kunne det jo tænkes, at det var, fordi de efterhånden har lært at tænke lige så kortsigtet, som politikere gør generelt, og fordi man ikke ved, hvordan verden ser ud om et par år. Alting er måske lavet om, det har de vist også en vis erfaring for. Og så er det jo stadig væk sådan, at præmien for gældsætning er højere end præmien for opsparing, for rentefradragsretten er der jo stadig væk, selv om det af den foregående debat kunne se ud, som om den var blevet afskaffet; den er i hvert fald fuldstændig intakt, hvad angår ejerboliger.

I loven om uddannelsesopsparing står der, at undervisningsministeren fastsætter, til hvilke uddannelser man kan spare op med de 4 pct.s statsbonus. Det vil sige, at der er uddannelser, der ikke præmieres, og så er det, jeg spørger mig selv: ja men hvordan vil man sikre, at folk bliver ordentlig informeret om det? Er det bankerne, der skal gøre det? Og hvordan kan folk overhovedet vide, når de begynder på en sådan opsparing, f.eks. når barnet er 8 år, for at der kan være penge, når barnet bliver 18 år, om den unge vil vælge en uddannelse, som der er bonus på, og hvem skal i givet fald vurdere og skønne i tvivlstilfælde? Det vil jeg i hvert fald godt have noget at vide om, om ikke før så i udvalget.

Boligsparekontrakterne har jo ikke hidtil haft den store interesse, for har man masser af penge at rokere rundt med, findes der nok så givtige steder at anbringe dem, og dette lovforslags gulerodsduser er ikke for dem, der ikke har noget at spare op af. Men det kan da godt være, at der findes en mellemgruppe, som er i stand til at flytte lidt rundt med deres penge fra en konto til denne særlige konto, og det gælder selvfølgelig især for de forældre, der kan spare skat ved at flytte nogle penge over til børnene, som i de fleste tilfælde ikke vil komme til at betale skat af dem. Og selv om det kun er renterne, forældrene så slipper for skatten af, er det slet ikke små beløb, det på den måde vil komme til at koste statskassen i manglende skatteindbetaling, også fordi man på den måde kan komme uden om loven om afgift på arv og gave. Derfor kan vi ikke støtte disse forslag.